

کتابِ عوبدیا نَبی

پیشگفتار

دَ امزی کتابِ عوبدیا نَبی دَ ضِدِ قَوْمِ اِدومِ که دَ قِیلِی کوه‌ها بُود-و-باش دَشتِ پیشگویِی مونه و مَوگیه که اِدوم دَ مینکلِ مِلَّت‌ها ریزه‌ترین جور موشه و کاملاً خار-و-حقیر موشه. عوبدیا اِدامه دده از زمانی یاد مونه که وختی اورشلیم سقوط کد، قومِ اِدوم نَه تنها خوشحال شد، بلکه قد دشمنای یهودا همدست شده مال-و-دارایی مردمِ یهودا ره غارت کد. دَ آخرِ عوبدیا اعلان مونه که بنی اسرائیل از اسیری پس مییه و سرزمین خُو ره دُوباره تَصَرُف مونه و پادشاهی دَ خداوند تعلق میگیره. خاننده‌ها باید دَ فکر خُو دشته بشه که اِدومیا اولاده اِدوم یعنی عیسو آسته. بلده معلوماتِ کلوتر دَ پیدایش فصل ۲۵ آیه ۳۰ رُجوع کنید.

① رویای عوبدیا.

مویگ پیغام ره از خداوند شنیدی و یگ قاصد د مینکل ملت‌ها ری شد
که بگیه: ”باله شنید، بیید که د خلاف ادوم بلده جنگ بوری.“

خداوند، خدا د ادوم اینی رقم مویگه:

② ”اینه، ما تو ره د مینکل ملت‌ها ریزه‌ترین جور مونم

و تو کاملاً خار-و-حقیر موشی.

③ دل مغرور تو، تو ره بازی دده،

تو ره که د سلاخ‌های قاده زندگی مونی

و جای بود-و-باش تو د بلندی‌ها آسته.

تو د دل خو مویگی،

کی میتنه مره د زمی تاه بیره؟

④ حتی اگه رقم برگج د قیلترین جای پرواز کنی

و حتی اگه وُر خُو ره دَ مینکلِ ستاره‌ها قرار بَدی،

امزونجی ام ما تُو ره تاه میرم.

ای ره خُداوند مُوگیه.

⑤ ”اگه دُزا یا غارتگرا

دَ وختِ شاو دَ خانه تُو بییه،

- آه، تُو چطور تباه شدی! -

آیا اونا دَ اندازه خُو دُزی نَمونه؟

و اگه انگورچینا دَ پیش تُو بییه

آیا بعضی خوشه‌ها ره ایله نَمیدیه؟

⑥ لیکن عیسو چطور تلاشی مُوشه

و چیزای تاشه کده شی چطور غارت مُوشه!

٧ پگِ همدستای تُو، تُو ره دَ سرحدِ هَی مُونه؛

کسای که قد تُو پیمانِ صلح کده، تُو ره بازی میدیه و دَ بله تُو
زور مُوشه،

کسای که از دسترخون تُو نان مُخوره دَ تی پای تُو دام میله.
ولے تُو پی نمُبری.

٨ خداوند مُوگيه:

”دَ امزُو روز ما آدمای دانا ره از اِدوم نابُود مُونم
و آدمای فامیده ره از کوهِ عیسو.

٩ آی تیمان، نفرای جنگی تُو وحشت زده مُوشه

تا پگِ کسا از کوهِ عیسو نابُود شنه.

١٠ بخاطرِ ظلمی که تُو دَ بله برار خُو یعقوب کدی،

شَرْم تُو رِه مُو پُوشَنه

و تُو بَلْدِه اَبَد نَابُود مُوشِي .

①۱ دَ رُوزِي كِه تُو دَ يِگ بَغْل ايسْتِه شُدِي ،

دَ رُوزِي كِه بِيگَنه گُو مال-و-دارايِي شِي رِه بُرْد

و خَارِجِي هَا دَ دَرگه هَا ي شِي دَاخِل شُد

و دَ بَلِه اُورُشَلِيم پِشَك اَندخت ،

تُو اَم رِقْم يَكِي اَمزُوا بُودِي .

①۲ تُو نَبَايد دَ رُوزِ بَلَا-و-مُصِيبَتِ بَرَار خُو

اَز رُوي كِيْنِه سُون اَزُو تُوخ مُوكْدِي ؛

تُو نَبَايد دَ رُوزِ تَبَاهِي مَرْدُم يَهُودَا

خُوشحَالِي مُوكْدِي

و تُو نَباید دَ روزِ سِختی ازوا

لاف-و-پِٹاقِ مِیزدی.

تُو نَباید دَ روزِ بَلا-و-مُصِیبتِ قَوْمِ مِه (۱۳)

دَ درگه‌های ازوا داخِلِ مَوْشُدی؛

تُو نَباید دَ روزِ بَلا-و-مُصِیبتِ ازوا

دَ نَظَرِ بَدِ سُونِ ازوا تَوْخِ مَوْکَدی

و تُو نَباید دَ روزِ بَلا-و-مُصِیبتِ ازوا

دَ بَلِه‌مال-و-دارایی ازوا دِستِ خُو رِه دِرَازِ مَوْکَدی.

تُو نَباید دَ دُوراهی‌ها ایستِه مَوْشُدی (۱۴)

و کَسای ازوا رِه کِه دُوتا مَوْکَد نَباید نَابُودِ مَوْکَدی؛

تُو نَباید باقی‌مَنده‌های ازوا رِه

دَ رُوزِ سَخْتِی تَسْلِیْمِ مُوْکَدِی .

①۵ رُوزِ خُداوندِ دَ خِلافِ تَمَامِ مِلَّتْها نَزْدِیکِ اَسْتَه .

اُمُو رَقْمِ کِه تُو رِفْتارِ کَدِے ، اُمُو رَقْمِ دَ حَقِ تُو مُوشَه ؛

اَعْمالِ تُو پَسِ دَ سِرِ خُودِ تُو مِیِیَه .

①۶ چُونِ اُمُو رَقْمِ کِه شُمُو دَ کُوهِ مُقَدَّسِ مِه بَلَدِه نَابُودِی یَهُودا جِشْنِ گِرِفْتَه
وُچِی کَدِید ،

تَمَامِ مِلَّتْها ی چار طَرَفِ شُمُو بَلَدِه نَابُودِی اَز شُمُو جِشْنِ مِیْگِیرَه
و وُچِی کَدِه موره ؛

اُونَا وُچِی کَدِه قُورْتِ مُونَه

و دَ اَخِرِ نَابُودِ شُدِه رَقْمِی مُوشَه کِه بُگِی هِیچِ نَبُودَه .

①۷ لِیْکِنِ دَ بَلَهِ کُوهِ صَهِیونِ نِجَاتِ یافْتَهها مُوَبَشَه

و اُو مُقَدَّس مَوْشَه؛

و خانوارِ يَعْقُوبِ جاي‌های امزُو کسا ره تَصْرُفِ مُونَه

که اونا جاي‌های ازوا ره تَصْرُفِ کُدُد.

خانوارِ يَعْقُوبِ آتِش مَوْشَه، ۱۸

خانوارِ يوسُفِ اَلَنگَه

و خانوارِ عيسو کاه؛

اونا خانوارِ عيسو ره دَر مِيدِيَه و از بَيْنِ مَوْبِرَه

و دَ خانوارِ عيسو هِيچ کس زِنْدَه نَمُومَنَه.

چُون اِي ره خُداوند گُفته.

مَرْدُمِ جَنُوبِ يَهُودا کوهِ عيسو ره تَصْرُفِ مُونَه ۱۹

و باشنده‌های تپه‌ها سرزمينِ فَلَسطِينيا ره؛

أونا سرزمینِ اِفرایم و سرزمینِ سامره ره تَصْرَفْ مُوکنه

و بنیامینِ جلعاد ره میگیره.

④۰ اسیرای بنی اسرائیل پس مییه

و امی دسته مُلکِ کنعانیا ره تا صَرْفَه تَصْرَفْ مُونه

و اسیرای اورشَلیم که دَ سِفارَد آسته

شارای جنُوب ره تَصْرَفْ مُوکنه.

④۱ نجات دهنده‌های مُلکِ دَ بِلَه کوهِ صَهیون بُر مُوشه

تا دَ بِلَه کوهِ عیسو حُکمرانی کنه

و پادشاهی دَ خُداوند تعلق میگیره.